

Zulukaffere eller i bankerotte Lande, men i et Land, som endnu vil hævde, at det er solvent, kan man ikke føre den Bankpolitik at udstede uindløselige Sedler med tvungen Kurs, og det er en Seddel som denné, hvis Meningen er, at den ikke skal indløses. At udstede uindløselige Sedler med tvungen Kurs er ikke det samme som at udgive Banknoter, og Nationalbankens Ret er kun at udgive Banknoter under visse Betingelser. Og hvis Nationalbanken vil sige, at vi har givet den Lov til at udstede disse Sedler, og at vi ikke har sagt noget om, at de skulde være indløselige, saa vilde det være en ganske uforvarlig Maade at optræde paa overfor os. I alle mulige Aftaler gælder visse Forudsætninger, man kan ikke begynde med Begrebsbestemmelser fra Verdens Skabelse, man maa forudsætte, at noget staar fast, og naar der i Loven bruges det i og for sig noget udflydende og ukorrekte Udtryk Sedler, mener man ikke Papirlapper eller saadant noget, men man mener Banknoter, man mener akkurat den samme Slags Sedler, som Nationalbanken hidtil har udstedt, og disse Sedler maa selvfølgelig være indløselige. At Indløseligheden for en kort Tid suspenderes under vanskelige Forhold som de for Øjeblikket herskende, har ingen Indflydelse paa Sedlernes Karakter som egentlige Banknoter, men denne Seddel er ingen Banknote, det er en uindløselig Seddel med tvungen Kurs, og en saadan Seddel kan overhovedet ikke noget privat Aktieselskab udstede, en saadan Seddel kan ingen Institution uden netop Staten udstede, og hvis Statens Finanser, hvad Gud forbyde, skulde komme paa en saa fortvivlet Fod, at det bliver nødvendigt, maa Staten selv gøre det, og saa maa den udstede dem paa en Maade, saa ved vi, hvad Meningen er med dem. Men jeg tør, som sagt, ikke gaa ud fra, at det har været Nationalbankens Mening, at disse Sedler skulde være uindløselige — det er det naturligvis ikke —, jeg maa gaa ud fra, at de skal være indløselige, saa snart Suspensionen ophæves. Men hvis det er Tilfældet, kan Sedlerne ikke bære den Paaskrift, som de bærer, thi i den staar ikke et Ord om Indløselighed i Modsætning til, hvad der er Tilfældet med alle andre Sedler, som Natio-

nalbanken udsteder. Der staar kun, at disse Sedler gælder saa og saa meget, og jeg har ikke Skygge af Krav paa Nationalbanken, naar jeg efter Suspensionens Ophævelse møder med Sedlerne og forlanger dem indløst af Banken. Naar det er Forholdet, foreligger der en grov Skødesløshed fra Bankens Side, og saa ser jeg ikke rettere, end at Banken maa indkalde disse Sedler og trykke dem om, saa at de bærer en ordentlig, menneskelig Paaskrift, hvorefter man ved, hvad det er for en Seddel, man har i Haanden.

Den højtærede Handelsministers Henvendelse til mig vil jeg bede om Tilladelse til at besvare en anden Gang, jeg faar vel nok Lov til at tale for tredje Gang.

N. C. Jensen: Den Diskussion, der har været ført her i Tinget mellem forskellige Medlemmer og den højtærede Indenrigsminister om Landets Forsyning med Brødkorn, er fuldt ud berettiget, idet det vilde være ganske uforvarligt, om man ikke under de nuværende Forhold havde den Opfattelse, at man her staar overfor et Spørgsmaal af den største og alvorligste Betydning. Alle de Tal, der er manøvreret med, viser, at vi i alt Fald ikke har Overflod af Brødkorn her i Landet, dersom vi er overladte til os selv. Det er muligt, at vi kan klare os, men vi har i hvert Fald ikke noget, vi kan rutte med. Den alvorlige Situation, vi staar i, berettiger os til at tage denne Sag under den nøjeste og alvorligste Overvejelse for at finde Midler og Veje til at skaffe Garantier for, at dette Brødkorn kan blive bevaret for hele Folkets Skyld. Skal dette ske, tror jeg, at Indenrigsministerens Forbud mod Fodring med Brødkorn maa have en noget mere effektiv Karakter. Jeg tror, at Overvejelserne maa føre dertil i den Tid, vi gaar i Møde. Forbudet maa gøres saa effektivt, som det er muligt uden paa utilbørlig Maade at genere. Og som Forholdene har udviklet sig, tror jeg, at man maa komme til Fastsættelse af Maksimalpriser paa Rug. I Begyndelsen af Krisen saa man, hvorledes der blev spekuleret i Brødkorn her i Landet. Det var ikke Landmændene, der gjorde det. Det var i særlig Grad de større handlende, der benyttede Krisen, og det kan vel heller ikke nægtes, at de, der laver